

Η ΕΝ ΙΘΩΜΗΙ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗΙ ΜΕΤΟΧΙΟΝ ΑΥΤΗΣ*

(ΕΠΙ ΤΗΙ ΒΑΣΕΙ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ)

ΥΠΟ

ΔΙΚΑΙΟΥ Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ Δ. Φ.

ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἐνέχουν καὶ τὰ κατωτέρω ἔγγραφα¹, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν διαθήκην τοῦ ἱερομονάχου Νεκταρίου Θεοδωρίδου Τσιγγάκη ἀπὸ τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Βουλκάνου, ὅστις καὶ ἐν αὐτῇ ἀπ' ἀρκετὸν παρέμεινε λαβὼν ἅμα καὶ τὸ τῆς διακονίας χρῖσμα, ἀπεδήμησε δὲ εἰς Κύριον ἐν Μελεμένη τῆς Μ. Ἀσίας τῷ 1846.

1

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς Διαθήκης τοῦ Μακαρίτου Ἀρχιμανδρίτου.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσητε, καὶ οὐκ ὄφεται θάνατον. Δοιπὸν καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρχιμανδρίτης Νεκτᾶριος Θεοδωρίδης Μεσσήμιος τοῦ πικλῆν Τζιγκάκης, φοβούμενος τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου, ἔκρινα εὐλογον, ἔχων τὰς φρένας μου σώας καὶ ἀνελλειπεῖς διὰ τὰ κάμω τὴν παροῦσαν μου τελευταίαν διαθήκην καὶ πρὸ πάντων ἀποδίξω ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας συγχώρησιν. Ἐπομένως δὲ ἐπειδὴ καὶ ἡ μετανοιαί μου ἦτον παιδιόθεν εἰς τὴν Σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπονομαζομένης Βουλκάνου, τῆς Μεσσηνίας, ἐκείτην τὴν ὀλίγην περιουσίαν ὅπου ἔχω τὴν ἀφιερῶνω εἰς τὴν αὐτὴν Μονήν, εἰς χεῖρας τοῦ ἁγίου προηγουμένου Κυρίου Ἀγαπίου ἐπιτοπιηρητοῦ καὶ ἐπιστάτου τῆς Μονῆς ταύτης τὰ ὅποια εἶναι τὰ ἐφεξῆς.

Μία ζυγὴ ἱερὰ στιχάρι φελώνι, στόφινά, ἐπιτραχήλιον κεντητὸν εἰς πράσινον ἀτλάζι ἐπάνω μὲ τὰ σιρίτιά του καὶ σταυροὺς κεντητοὺς καὶ μὲ φράνεξαις τῆς Ρωσσίας, ἐν περιζώνιον ἀσημοχρυσομένον μέσα καὶ ἔξω μὲ κολάγκι, κεντητὸν μαρμπαρέσιον, καὶ ἐν ζευγάρι ἐπιμανίκια κεντητά. Ἐν ἕτερον ἐπιτραχήλιον δεύτερον μαβί, μὲ τὰ γαλόνια, ἐν στιχάρι, καὶ ἐν φελώνιον ἄσπρα ἀμφιμάνικα, ἕνα τίμιον σταυρὸν ἀσημοχρυσομένον ἐξάορτος, κεκοσμημένος μὲ μαργαρίτας καὶ εἰς τρία μερτζάνια μεγάλα καὶ τέσσαρα ζουμπρούτια εἰς τὴν μέσην, γράφει καὶ τὸ ὄνομά μου κάτω εἰς τὴν καθέδραν, μὲ τὸ κουτίον του.

Ἐνα μανδύλη μὲ ὀκτὼ τζεβρέδες νὰ δοθῶσι τῶν ὀρφανῶν ἀνεψιάδων μου. Ἐνα ἕτερον μανδύλη μὲ δέκα καοπαστιὰν διὰ τοὺς πατέρας, ἐν πεν-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 282.

1. Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Φάκελλος Μοναστηριακῶν 396. Τὰ ἔγγραφα δημοσιεύονται μὲ τὴν ὀρθογραφίαν τὴν ὁποίαν ἔχουν.

τηκοστάριον. Ἀφίνω δὲ προσέτι εἰς μὲν τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν γρόσια τριακόσια, εἰς δὲ τὸ Ὀσπητάλιον τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μετρητὰ διακόσια. Τοῦ ἁγίου Ἀρκαδιουπόλεως γρόσια ἑκατὸν τῶν δύο ἱερέων γρόσια ἑκατὸν καὶ ἓν ζευγάρι μεστοπάσουμα.

Εἰς τὰ ὄρφανὰ κορίτζια τῆς Μελεμένης γρόσια ἑκατὸν πενήκοντα. Τὰ δὲ ἐπίλοιπά μου πράγματα, φορέματα ἔν ἀντερὶ γκιρμεούτι, ἕνα τζουπὲν σάλινον κενοῦριον, δύο γοῦνες παλαιὰς καὶ μία μηλόγouna, ἄλλα μὲν νὰ δοθῶσι εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἄλλα εἰς τοὺς κληρονόμους μου.

Ἴδου σημειῶνω τὰ ὅσα ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ ὁμολογίας, καθὼς φαίνονται ὀνομαστικῶς.

Ἀπὸ τὸν Μουσταφᾶ εἰς Χαλβατζίκον	γρoσ.	1075
ἀπὸ τὸν Γεώργιον Κορίλην	»	300
τοῦ Χρήστου τοῦ Μωραΐτου	»	1068
Τοῦ Ἀγγελῆ ἀδελφοῦ του	»	825
τοῦ Μιχαὴλ Θεοριώτου	»	400
τοῦ Γεώργι Φωκιανοῦ γαμβροῦ Κατουρλίνας	»	236
Τοῦ Νικολίου Δούκα τῆς Σμαραγδούλας	»	696
τοῦ Χατζῆ Ἐλευθερίου Μπογιατζῆ	»	92
	Γρ.	<u>4.692</u>

Τοῦ ἀποστόλη Τζεγιάννη χωρὶς ὁμολογίαν.

Ἐκ τῶν ὁποίων ἀφοῦ δοθῶσι εἰς τὰ ὅσα διορίζω, ὅσα ἤθελον περισεύσει νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Γεωργοῦλαν, ἣ ὁποία μὲ ἐπιτηρῆ καὶ κιτάζει.

Εἰς ὅλα αὐτὰ διορίζω ἐπίτροπόν μου καὶ ἐπιστάτην τὸν κύριον Κώσταν Ατασταςίου, τὸν εἰς ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον τῆ συναινέσει τοῦ Πνευματικοῦ μου Πατρὸς Κυρίου Ἀγαπίου Βουλκανιώτου διὰ νὰ μὴν ἔμπορῆ τινὰς νὰ διασῆση καὶ ἐνοχλήση τὸν ἐπίτροπόν μου.

Διὰ δὲ τὰ γρόσια τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν εἰς τὴν ἀσθένειαν μου ἔν Τζικῶ ἕως δέκα πέντε χιλιάδες, ἢ δεκα ἕξ διορίζω τὸν ἐπίτροπόν μου μὲ ὄντινα τρόπον ἔμπορέση νὰ τὰ ξεσκεπάση καὶ ἀφοῦ εὐρεθῶσι διορίζω νὰ δώσῃ ἕξ αὐτῶν δέκα χιλιάδας γρόσια εἰς τὸ Μοναστήρι μου τοῦ Βουλκάνου, διὰ νὰ δίδωσι ἕξ αὐτῶν οἱ πατέρες ἀνὰ 10% εἰς τὰ ὄρφανὰ τῆς ἀνεψιᾶς μου, ὀνομαζομένης Τζικμανοπούλας. Ὅμοίως χίλια γρόσια τοῦ Γέροντος ἁγίου Ἐφέσου, χίλια γρόσια τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, πεντακόσια γρόσια εἰς τὸ ὀσπητάλιον τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Χίλια γρόσια διὰ τὰ ὀσπητάλια Σμύρνης, χίλια γρόσια τῆς ἀνεψιᾶς μου Γεωργοῦλας, χίλια δὲ διὰ τὰ ὄρφανὰ τῆς Μελεμένης καὶ τῆς ἐξαδέλφης μου Χ^α Ἑλένης τῆς ἔν Σμύρῃ. Ἐκατὸν γρόσια τῆς Ἀγγελίνας Καμνορένας. Τετρακόσια δὲ γρόσια τῶν ἱερέων τῶν συναδέλφων μου Κυπριανοῦ, καὶ παπαΔημητρίου.

Ἐπάνω εἰς ὅλα αὐτά, καθὼς καὶ ἀνωτέρω διορίζω Ἐπίτροπόν μου τὸν κύριον Κώσταν Ἀναστασίου, τὸν καὶ ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον τῇ συναινέσει τοῦ πνευματικοῦ μου Πατρὸς Κυρίου Ἀγαπίου Βουλκανιώτου διὰ νὰ τελειοποιηθῶσι αὐτὰ ὡς καὶ ἀνωτέρω διορίζω, καὶ νὰ μὴν ἐμπορῇ τις νὰ διασῆση καὶ ἐνοχλήσῃ τὸν ἐπίτροπόν μου.

Ἐν Μελεμένη τῇ α' Δεκεμβρίου 1846

ὁ ἀρχιμανδριότης Νεκταρίου

Κώστας Ἀναστασίου ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Γέροντος Ἐφέσου παρὼν προηγούμενος Ἱερομόναχος Βουλκανιώτης μαρτυρῶ Παπα-Δημήτριος Ἐφημέριος ὁ γράψας καὶ μάρτυς

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

τὴν 13/25 Ἰουνίου 1847 Σμύρνη

Ὁ πρόξενος

(τ.Σ.)

Θ. Ξένος

2

Ἀντίγραφον

ἀριθ. 10

Πρὸς τὸν Κύριον Θ. Ξένον πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος,

Εἰς Σμύρνην.

Ἐν Μαγνησίᾳ τὴν 23 Δεκεμβρίου 1846

Κύριε Πρόξενε,

Ἐλαβον τὸ ἀπὸ 8/20 Δεκεμβρίου 1846 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 838 ἔγγραφόν σας δι' οὗ μὲ διατιτάητε νὰ ἀπέλθω εἰς Μελεμένην διὰ νὰ καταγράψω καὶ σφραγίσω ὅλα τὰ πράγματα τοῦ ἐκεῖσε ἀποθανόντος, ἱερέως Νεκταρίου Θεοδοωρίδου ὑπηκόου Ἑλληνοσ, τὰ δὲ χρήματά του ν' ἀποστειλῶ εἰς τὸ προξενεῖον διὰ νὰ παρακατατεθῶσι εἰς αὐτὸ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῶν κληρονόμων του.

Εἰς ἀπάντησιν ὅθεν τῆς μνησθείσης διαταγῆς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς ἀναφέρω, κύριε Πρόξενε, δὲν ἀπῆλθον αὐτοπροσώπως εἰς Μελεμένην καὶ παρουσιασθῆς εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ μοι παραδοθῶσι τὰ ἐχρήματα καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἀποβιώσαντος διὰ νὰ ἐνεργήσω τὰ δέοντα.

Ὁ ὑποδιοικητὴς μοι ἀπήντησεν ὅτι ταῦτα εὗρισκονται εἰς χεῖρας τοῦ Κωνσταντίνου Κεχαγιά, ἐπιτρόπου τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου. Προσκαλέσας λοιπὸν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου [Συνοῦ] ἐζήτησα νὰ μοι παραδώσῃ τὴν περὶ οὗ λόγος περιουσίαν. Ἄλλ' οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν αἴτησίν μου, προτίνων ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἱερεὺς κάτοικος

ὄν πρὸ ἔνδεκα ἔτη εἰς Μελεμένην ἐθεωρήτο ὡς ὑπήκοος Ὀθωμανὸς καὶ ὡς τοιοῦτον ἔμελλε νὰ τὸν κληρονομήσῃ ὁ Μητροπολίτης Ἐφέσου.

Ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ μοι ἀποδείξῃ πραγματικῶς ὅ,τι ὁ ἀποθανὼν ἦτο Ραγιάς. Ἐφερε λοιπὸν ἕνα βιβλίον εἰς ὃ ἦσαν καταγεγραμμένοι ἅπαντες οἱ τὸν κεφαλικὸν φόρον (χαράτζι) πληρόνωντες ραγιάδες κάτοικοι Μελεμένης, πρὸ πολλῶν χρόνων, ἐν οἷς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος, ἐφαίνετο ὅμως ὅτι ἦτον γραμμένον μεταγενεστέρως, ἀπεδείχθη ὅμως πλαστογραφία τοῦτο, διότι ἐνῶ κατ' ἔτος εἶναι συνήθεια νὰ κρατοῦν χωριστὸν βιβλίον εἶχον καταγράψει δις τὸν μνησθέντα ἱερέα εἰς ἕν βιβλίον διὰ δύο ἔτη, ἀφοῦ ἀπέδειξα ὅ,τι ἦτον πλαστογραφία καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπέισθη περὶ τούτου, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἐφέσου ἐζήτησε νὰ παρουσιάσω μάρτυρας διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅ,τι τῷ ὄντι ἦτον ραγιάς, ἀπέκρουσα τὴν πρότασιν ταύτην, διότι γνωρίζω, κύριε Πρόξενε, πόσον εὐκόλα εἶναι εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ τοιαῦτα μέσα.

Ἐζήτησα δὲ νὰ παρουσιάσουν τὰ χαρακτηριστὰ του· τότε ὁ Κώστας Κεχαγιάς ἀπεκρίθη ὅ,τι ἐκάησαν ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀπεδείχθη ψευδές. Τὸ συμβούλιον τότε ἰδὼν ὅτι ὁ Κώστας Κεχαγιάς ἐπροσπάθη διὰ ραδιοργιῶν νὰ κρατήσῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποβιώσαντος διὰ νὰ ὠφελήσῃ τὸν Μητροπολίτην Ἐφέσου. Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐπραττε πάντα ταῦτα, ἀπεφάνθη ὁμοφώνως ὅ,τι ὁ ρηθὴς Κώστας εἶχεν ἄδικον ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν ὑποχρεώσουν νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἐμὲ τὴν ρηθῆσαν περιουσίαν ἄνευ διαταγῆς ἀνωτέρας.

Ἰδὼν ὅ,τι δὲν ἐδυνάμην νὰ κατορθώσω τίποτε ἀνεχώρησα ἐκεῖθεν. Φθάσας δὲ εἰς Μαγνησίαν ἐπαρουσιάσθην κατὰ διαταγὴν Σας πρὸς τὸν ἐνταῦθα Διοικητὴν εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ἡ Μελεμένη. Ἐπιδόσας δὲ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν σας τῷ ἀνάφερα τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἐζήτησα νὰ θεωρηθῇ καὶ ἀποφασισθῇ αὕτη ἐπὶ συμβουλίου. Ἄλλ' ὁ Διοικητὴς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῇ λέγων ὅ,τι ὁ ἀποθανὼν ἦτον Ραγιάς καθὼς ἐπληροφορήθην διὰ ἀναφορᾶς (Μαζπατᾶ) γενικῆς τούτε συμβουλίου καὶ τῶν κατοίκων τῆς Μελεμένης, καὶ ὡς ἱερεὺς ὑπάγεται εἰς δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρχιερέως.

Ἄλλὰ πρὶν ἀναφερθῶ εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸν πασᾶ Μαγνησίας, ὑπῆγα πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, ὅνπερ ἐσιάθη ἀδύνατον νὰ καταπέσω δι' ὅσων μέσων ἐμεταχειρίσθην ἵνα ἀποστείλῃ πρὸς Ὑμᾶς τὴν μνησθεῖσαν περιουσίαν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔφερα ἀπὸ Αἰδίνιον φετῶν τοῦ Μουφτῆ (ἀπόφασιν Νομοκράτορος) δι' οὗ ἐγένετο δῆλον ὅ,τι τὰ ἀφιερωθέντα παρ' ἑνὸς ἀποθανόντος πρέπει νὰ δοθῶσι ὅπου ἀνήκει. Ἐπαρουσίασα αὐτὸν εἰς τὸν πασᾶν εἰς Καδῆν (Κρητὴν) τοὺς ἐρώτησα ἂν ὁ φετῶς ἰσχύει μὲ ἀπεκρίθησαν ὅ,τι ἰσχύει μόνον δι' ὅσα ἀφιερώθησαν εἰς καταστήματα ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας εὐρισκόμενα, ἀλλὰ

διὰ τὰς ἐκτὸς δὲν ἰσχύει. Ἐκτοτε ἔμεινε ἡ ὑπόθεσις ἀνερέγγητος ἀρνούμενου τοῦ πασᾶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Μητροπολίτην εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς περιουσίας ἐκτὸς ἐὰν τῷ ἔφερον φερμάνια ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν περὶ τούτου.

Κρίνω χρέος μου, Κύριε Πρόξενε, νὰ θέσω ὑπ ὄφιν σας ὅ,τι αὐτὰ τὰ ραδιογραφικὰ μέσα ὅσα μετεχειρίσθη ὁ Κώστας Κεχαγιᾶς εἰς Μελεμένην διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὸν μνησθέντα ἱερέα Ὀθωμανὸν ὑπῆκοον. Ὁ Μαζμπατᾶς τὸν ὁποῖον ἔκαμε τό τε Συμβούλιον καὶ οἱ προύχοντες Μελεμένης πρὸς τὸν ἐνταῦθα πασᾶ, ἔγειναν κατ' εἰσήγησιν τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου ζητοῦντος ἔνεκα ἰδιοτελείας νὰ οἰκοιοποιηθῇ καταχρηστικῶς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἱερέως οὗσαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον.

Ταῦτα πάντα ἀναφέρων ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ μὲ τὸ ἀνηκόν Σέβας

δ

Εὐπειθέστατος

Πέτρος Τζεκούρης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον

τὴν 13/25 Ἰουνίου 1847 Σμύρνη

Ὁ πρόξενος

Θ. Ξένος.

3

Ἀντίγραφον

Ἄριθ. 33.

Ἐν Σμύρνη τὴν 7/19 Φεβρουαρίου 1847.

Πρὸς τὴν ἐν ΚΠόλει Πρεσβείαν τῆς Α. Μ.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπεβίωσεν εὐδιάθετος εἰς Μελεμένην ἱερέως τις ὀνόματι Νεκτᾶριος Θεοδωρίδης ὑπῆκοος Ἕλλην, πρὸ τινων χρόνων ἐκεῖσε διαμένων, ἀφιερῶσας τὴν περιουσίαν του συνισταμένην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς χρήματα εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι Μονῇ τοῦ Βουλκάνου εἰς τοὺς ἐκεῖσε συγγενεῖς του, καθὼς καὶ εἰς τινὰ ἐν τῇ Τουρκίᾳ Φιλανθρωπικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ρηθέντος ἱερέως ὁ ἐν Μελεμένη ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Ἐφέσου παραλαβὼν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του τὴν διετῆρει παρ' αὐτῷ μέχρις οὗτου τὸ Προξενεῖον πληροφορηθὲν περὶ τῆς ἀποβιώσεως ταύτης ἐνησχολήθη νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν εἰς τὴν κληρονομίαν δικαίωμα ἔχόντων.

Ἐπὶ τούτῳ ἀπηύθυνε τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις του πρὸς τε τὸν Διοικητὴν Μαγνησίας ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ἡ Μελεμένη καὶ ἐσχάτως πρὸς τὸν ἅγιον Ἐφέσου, ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κληρονόμων ἔχόντων δικαίωμα. Ἄλλ' ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ

καὶ ἔξαιρέτως ὁ Ἅγιος Ἐφῆσου οὐ μόνον ἐπρότεινεν ὅτι ὁ Μοναχὸς εἶχεν ἀπωλέσει τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικότητα, ἀναδεχθεὶς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, ἀλλ' ἀπεποιήθησαν νὰ διανείμουν τὴν περιουσίαν του κατὰ τὴν τελευταίαν διάθεσιν τοῦ μακαρίτου ἐπὶ προφάσει τοῦ ὅτι οὗτος αὐτοῦ ραγιά δὲν ἠδύνατο νὰ πράξουν ἄλλο εἰ μὴ νὰ ἀποδώσουν ὅσα ὑπὲρ μόνων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ καταστημάτων καὶ οὐχὶ ὅσα ἐκτὸς αὐτῆς ἐγκατέλειπεν.

Ἐκ τούτου ὅλα τὰ πρὸς ἐξασφάλησιν τῆς προορηθείσης περιουσίας κινήματα τοῦ Προξενείου ἀπέβησαν ἀνωφελῆ καὶ ἐπομένως τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι συγγενῶν του ἐπαπειλοῦνται νὰ καταστραφῶσιν.

Ὁ μακαρὶτης ἦτον αὐτόχθων Ἕλληρ Μεσσήνης, εἰς τὴν καταγωγὴν τοῦ Βουλκάνου ἀνήκων πρὸ ὀκτὼ περίπου ἔτων μεταβὰς εἰς Μελεμένην καὶ ἐκεῖ ἀποβιώσας. Ἡ περιουσία του περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας γροσίον περίπου ἀναβαίνουσα κατακρατεῖται εἰς Μελεμένην καὶ ἂν δώση τις πίστιν εἰς ὅσα περὶ τούτου διαθρulloῦνται περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐκεῖ ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Ἐφῆσου ἐπέσπευσε τὸν θάνατόν του διὰ βιαίων μέσων, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ οἰκοιοποιηθῇ τὴν περιουσίαν εἰς ὅσα ραδιοργικῶς καὶ πεισματικῶς διενεργήθησαν πρὸς τὸ παρασῆσαι αὐτὸν ὑπήκοον Ὀθωμανόν, δι' ἐνὸς ἐκ τῶν συνήθων μασπατάδων πείθεται εὐκόλως ὅτι εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας ὑποκρῦπτεται σκέδιόν τι περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Μακαρίτου.

Μὴν ἐμφανισθέντων ἐνταῦθα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κληρονόμων του, τὸ προξενεῖον ὄφειλε νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ἀλλὰ θεωροῦν πᾶν κίνημα ἐματαιομένον, πᾶσαν προσπάθειαν ἀποτυχοῦσαν, χρέος του κρίνει διαβιβάζον ἐπισυνημμένως τὸ διαβατήριον τοῦ μακαρίτου νὰ προκαλέσῃ τὴν Βαν Πρεσβείαν ὅπως εἰσαρροσθῇ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ χρειώδη.

Υ. Γ. Μὴν εὐρεθέντος αὐτὴν τὴν στιγμήν τοῦ Διαβατηρίου ἐπιφυλαττώμεθα νὰ τὸ ἐξαποστείλωμεν διὰ προσεχοῦς εὐκαιρίας.

Ἐδπειθέστατος

Θ. Ξένος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 13]25 Ἰουνίου 1847. Σμύρνη

(Τ. Σ.)

δ

Πρόξενος

Θ. Ξένος.

4

Πανιερώτατε

Ἁγ. Σ. Κυκλάδων.

Ὁ

Μὲ βαθύτατον Σέβας ὑποφαινόμενος ἀναγγέλω πρὸς τὴν Σ. ὅτι εἰς τὰ 1846 κατὰ μῆνα Δεκέμβριον εἶχε πληρώσει τὸ κοινὸν χρέος εἰς ἱερῆς τὸ ὄνομα Νεκτάριος Τζιγγάκης ἐκ τοῦ χωρίου Μισοινίας ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Βουρκάνου, ὅστις εἶχε χρηματίσει ἐν αὐτῇ χρόνους ἀρκετούς, λαβὼν ἐν ταυτῷ καὶ τὸ τῆς ἱεροδιακονίας χρίσμα.

Εἶτα ἀναχωρήσας εἰς Ρουσίαν ἐπαγγελλόμενος τὸν ἐφημέριον καὶ γενόμενος πνευματικὸς τοῦ παλατιῶν τῆς Ρωσσίας, ἐβραβευθὴ παρὰ τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ἱκανότητά του· μετὰ παρέλευσιν καιροῦ ἀνεχώσε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἦλθεν εἰς Ἀσίαν εἰς χωρίον λεγόμενον Μενεμένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἁγίου Ἐφέσου, διατρίψας ἐκεῖ χρόνους ἐννέα.

Ἀσθενήσας δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τούτου, ἐζήτησε νὰ διορθώσῃ τὰ περὶ ψυχῆς αὐτοῦ, καλέσας τὸν πνευματικὸν πατέρα ἐκ Σμύρνης τὸν κ. Ἀγάπιον Βουρκάνον ἐκ Μάνης, ἐξομολογήθη τὰ ὅσα ὡς ἄνθρωπος ἔπραξε, εἶτα ἔγραψε καὶ διαθήκην (εἶχε δὲ κατάστασιν λαμπρὰν ἕως ἑκατὸν χιλιάδες γροσῶν) ἀφήνων καὶ εἰς τὸν Ἁγίον Ἐφέσου γρόσια τρεῖς χιλιάδας, εἰς δὲ τὸ Νοσοκομεῖον Σμύρνης χίλια γρόσια, εἰς δὲ τὴν μονὴν τοῦ Βουρκάνου δέκα χιλιάδας γρόσια. Τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ἄφησεν εἰς τὴν Ἱ. Σ. τοῦ Β. τῆς Ἑλλάδος, ὁμοίως ἐν ἐγκόλπειον πολύτιμον μὲ δύο χρυσοῦς σταυροὺς ἀξιολόγους καὶ τὴν ἱερατικὴν του στολήν.

Τὰ δὲ λοιπὰ του φορέματα 6: ἕξ γούνας ἀξιολόγους, καβάδια ἐπὶ τὰ λαμπρὰ καὶ ἄλλα διάφορα τὰ ὅποια μένουν εἰς τὸν Ἁγίον Ἐφέσου, ἔγεινε δὲ κατάλογος καὶ ἐδόθη εἰς τὸν κ. Θ. Ξένον πρόξενον Σμύρνης, ἐμοῦ ἡδιώτον πασαπόρτια Ἑλληνικὸν καὶ Ρουσσικόν.

Αὕτῃ δέ μου ἡ προσπάθεια εἰς ἄλλο δὲν ἀποβλέπει Σεβασμιώτατε παρὰ διότι ἐνῶ ἐγράφετο ἡ διαθήκη του μ' ἔβαλε καὶ ὑπεγράφην μάρτυς καὶ διὰ προφορικῶν λόγων μὲ ὤρκισε εἰς Θεὸν νὰ μὴ ἤθελε παραβλεφθῆ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν ἀλλὰ νὰ γενῶσι ὡς διαττάτη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐβιάσθην νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὑμεῖς δὲ ποιήσατε τὰ δέοντα διότι δις καὶ τρις ἐπαρῶσι αἰσθὴν εἰς τὸν κ. Πρόξενον Ξένον δι' ἀναφορᾶς μου καὶ μὲ εἶπεν ὅτι ὁ Ἁγίος Ἐφέσου τὰ οἰκειοποιήθη καὶ δὲν δύναμαι νὰ κάμω τίποτες.

Ἐν Σύρῳ 20 Ἀπριλίου 1847. «Μένω μὲ ὄλον τὸ προσῆμον σέβας ὁ εὐπειθῆς Γεράσιμος Ἱερομόναχος καπετανάκης κάτοικος εἰς σμύρνην ὑποφαίνομαι.

Ἄριθ. Πρωτ. 15206

Διεκ. 199

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1847

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Ὑπουργεῖον.

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Βουλκάνου ἱερομονάχου Νεκταρίου Τσιγκάκη, ἀποβιώσαντος ἐκτὸς τοῦ Κράτους κ.λ.π.

Ὁ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Κυκλάδων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης διεβίβασεν ἀπὸ 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς πρὸς τὴν Σύνοδον ἀναφορὰν τοῦ ἔξωθεν τοῦ Κράτους ἐλθόντος Ἱερομονάχου Γερασίμου Καπετανάκη, ὅστις γνωστοποιεῖ τὰ ὁποῖα ὁ ἐν Ἀσίᾳ ἀποβιώσας Ἱερομόναχος Νεκτᾶριος Τσιγκάκης ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Βουλκάνου ἔκαμε κληροδοτήματα ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ πρὸς τὴν σύνοδον καὶ πρὸς τὴν μονὴν Βουλκάνου. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην λαβοῦσα ἡ σύνοδος, εὐλόγον ἔκρινε, νὰ πέμψη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα λαβὼν γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένων, ἐνεργήσῃ ὅ,τι δέον πρὸς παραλαβὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κληροδοτημάτων κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ εἰρημένου Ἱερομονάχου ἦτις, ὡς προφορικῶς εἶπεν ὁ Ἱερομόναχος Γερασίμος Καπετανάκης, πρὸς Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κυκλάδων, εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Σμύρῃ μεγαλεμπόρου Χαντοῦ Νικολάου Τσήρου, ἐπιτρόπου τῆς μονῆς Βουλκάνου.

Παρακαλεῖται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ γνωστοποιήσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἀποτέλεσμα πρὸς τὴν Σύνοδον.

† Ὁ Εὐβόιας Νεόφυτος, Πρόεδρος

† Ὁ π. Σάμου Κύριλλος

† Ὁ πρόην ἡλείας Ἰωνᾶς

† Ὁ Τριφυλίας Παῖσιος

(Τ.Σ.) Ὁ Γραμματεὺς

Θ. Φαρμακίδης.

Παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα, ὅπως καὶ ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς διαθήκης, ἐν πρωτοτύπῳ σωζομένης παρὰ τῷ ἐν Σμύρῃ μεγαλεμπόρῳ Κ. Χ. Νικολάῳ Τσήρῳ, ἐπιτρόπῳ τῆς ἐν Καλάμαις ἱερᾶς μονῆς τοῦ Βουλκάνου, λάβῃ ὁ ἐκεῖ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ πέμψη διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἀποβιώσαντος Ἑλλήνου κληρικοῦ κληροδοτηθέντα εἰς τε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τὴν προμνησθεῖσαν μονὴν

τοῦ Βουλκάνου, παραλάβῃ ἐπίσης καὶ πέμψῃ διὰ τοῦ ἰδίου μέσου πρὸς ἡμᾶς ὁ αὐτὸς Πρόξενος.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου κ.λ.π παρακαλεῖται προσέτι νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιστρέφον καὶ τὸ παρὸν μετὰ τοῦ ἐγκλειστοῦ.

Ἀθήνησι τῇ Μαΐου 1847

δ

Ὑπουργός.

(ὕπογρα. δυσανήγνωστος)

7

Ἀριθ. 150

Ἐν Σμύρῃ τὴν 13/25 Ἰουνίου 1847

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ εἰς Μελεμένην ἀποβιώσαντος ἱερέως.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ Βου Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Βου Ὑπουργεῖον.

Ἐπιστρέφον τὴν ἀναφορὰν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὴν ὁποίαν τὸ Βου Ὑπουργεῖον μοι διηύθυνε διὰ τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐπιδιευθύνοντές σου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐπισυνημμένως ἀντίγραφον τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ προξένου τούτου μετὰ τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ πράκτορος, τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ τῆς ἐν ΚΠ Βῆς Προξενείας ἐξ ὧν παρατηρεῖ τὸ Βου Ὑπουργεῖον ὁπόσον ἐπροσπάθησα διὰ ν' ἀποσπᾶσω ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀρπαγῶς Μητροπολίτου Ἐφέσου τὴν περὶ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος περιουσίαν ἀλλ' αἱ προσπάθειαι μου ἀπέβησαν μάταιαι.

Εἰς τὸ Βου Ὑπουργεῖον ὄθεν ἐναπόκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω¹.

δ

Εὐπειθέστατος

Θ. Ξένος.

8

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. 15

Ἐν Σμύρῃ τὴν 18 Ἰανουαρίου 1847

Πρὸς τὸν πανιερώτατον Ἅγιον Ἐφέσου Κύριον Ἀνθιμον.

Πανιερώτατε!

Ἡ Ὑμετέρα πανιερότης γινώσκει ἤδη τὰ ἀφορῶντα τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπηκόου Ἑλληνοῦ Μοναχοῦ Ν. Θεοδορίδου τοῦ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Βουλκάνου ἀνήκοντος. Τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς περιου-

1. Ὅπισθεν διὰ μολυβδίδος. Ἀναβάλλεται ἡ περαιτέρω ἐνεργεῖα μέχρις οὗτου ἀποσταλῇ πρέσβυς εἰς ΚΠολιν.

σίας ταύτης κινήματα τοῦ Προξενείου ἔτυχον ἀπροσδοκῆτως ὄλων τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιποίνων τῆς ἀρχῆς Σας, ἐξ ὧν ἐδυσκολεύθη, ὡς μοι ὄφειλε, ἡ αἰσία αὐτῶν ἔκβασις.

Ἄλλὰ μ' ὄλα τὰ προσκόμματα ταῦτα τὸ προξενεῖον δὲν θέλει παύσει ἐπιδιόκων ὄλαις δυνάμεσι τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν μιᾶς ἀδίκως παρεμποδιζομένης Ἑλληνικῆς περιουσίας. Ἄλλ' ὅ,τι κυρίως θέλει ἐπισύρει ὄλην τὴν ἰδιαίτουσαν φροντίδα τοῦ Προξενείου εἶναι τὸ ν' ἀναφέρῃ ἐν λεπτομερείᾳ ὅπου δεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ μακαρίτου μοναχοῦ καὶ μετ' αὐτὴν τὰ ἐν Μελεμένη, διατρέξαντα καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν σοβαρὰν διορθῶσιν τοιούτων ἀντικοινωνικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν πράξεων.

Ἄν ἐνέκρινε δὲ νὰ προοδεύσῃ ἕως ἐκεῖ, πρὸ τοῦ νὰ ἐξαντλήσῃ παρὰ τῆ Ὑμετέρα πανιερότητι ὄλα τὰ εἰρηνικὰ καὶ προτρεπτικὰ μέσα, τούτου ἕνεκα ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Ὑμετέραν Πανιερότητα, θέτω ὅπ' ὄψιν τῆς ὀπόσον εἶναι συμφέρουσα καὶ ἀναγκαῖα ἢ ταχεῖα διόρθῶσις τοῦ πράγματος καὶ ἢ ἀποφυγῇ παντὸς δυναμένου νὰ δώσῃ εἰς τὰ ἀφορῶντα αὐτὸ δημοσιότητα καὶ ἀνάπτυξιν. Ἐπομένως ἢ ἄνευ ἀναβολῆς ἀποστολῆ τῆς εὑρεθείσης περιουσίας τοῦ Μακαρίτου πρὸς τὸ Προξενεῖον μετὰ τῆς καταγραφῆς αὐτῆς καὶ διαθήκης του, θεωρεῖται τὸ μόνον μέσον ὡς κατάλληλον, τοῦ νὰ προληφθῇ πᾶν δυσάρεστον.

Φρονῶ ὅτι ἢ Ὑμετέρα Πανιερότης ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ εἰλικρινῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴν ἀξιοπρέπειαν κηδομένη θέλει εἰσακούσει ἄνθρωπον τὰ μέγιστα σεβόμενον αὐτὴν καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντα νὰ βάλῃ εἰς θέσιν ὥστε νὰ αἰσθανθῇ προσεχῶς ἀλλὰ ματαίας τὰς σοβαρὰς συνεπειὰς μιᾶς δυσαρέστου ἀρνήσεως.

Τὸ προξενεῖον δὲ ἐνεργοῦν ὕπερ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης συμφέρον ἐχόντων, ἀφίνει εἰς τὴν εὐθύνην τῆς ὕμετέρας Πανιερώτητος πᾶν ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης συμβησόμενον ἀπροσδόκητον.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Ὑ. Πανιερότητα νὰ δεχθῇ τὰς ἐνφράσεις τοῦ Σεβασμοῦ τοῦ κατὰ πνεῦμα νιοῦ τῆς.

Ὅ

Πρόξενος

Θ. Ξένος.

(τ. Σ) τὴν 13/25 Ἰουνίου 1847 Σμύρνη

Διὰ τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον

δ

Πρόξενος

Θ. Ξένος.

9

Τὴν Μαν περισπούδαστον μου αὐτῆς ἐκλαμπρότητα δλοφυῶχος ἐν Κρ εὐχόμενος ἠδέως προσαγορεύω.

γ. Τὴν ἀπὸ ιη τοῦ ἤδη λήγοντος μηνὸς Ἰανουαρίου σεσημειωμένην ἐπιστολὴν τῆς ἐδέχθην ἀσμένως καὶ ἰδὼν τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθεμένα ἀφορῶντα τὴν περιουσίαν τοῦ ἐν Μελεμένη προτελευτήσαντος Ἱερομονάχου Νεκταρίου, ἀπαντῶν ἤδη πληροφορῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐκλαμπρότητι, ὅτι λανθάνεται νομιζουσα ὅ,τι τὰ ὑπὲρ ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τοῦ εἰρημένου μακαρίτου Ἀρχιμανδρίτου κινήματα τοῦ Προξενείου ἔτυχον τῶν ἐνστάσεών μου καὶ ἀντιποιήσεων, ἐπειδὴ καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστειλεν εἰς Μελεμένην τὸν ἐνταῦθα ἐν Μαγνησίᾳ Ἑλληνικὸν πράκτορα Κύριον Τσεκούρη οὔτε εἴδῃσιν εἶχον οὔτε εἰς τὰ διατρέξαντα μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀπέλευσίν του ἔλαβον μέρος.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἐπιφέρω προσκόμματα, οὔτε ἀποβλέπω εἰς κατὰσχῆσιν περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἐπ' ὠφελείᾳ μου, ὡς ἔχοντος κληρονόμους, ἀλλ' ἀφοῦ ὁ μακαρίτης ἀπεδείχθη καὶ ἐμαρτυρήθη παρὰ τῶν κατοίκων τῆς Μελεμένης Χριστιανὸς Ὑπήκοος τῆς Κραταιᾶς Ὀθωμανικῆς Βασιλείας γενομένου καὶ περὶ τούτου καὶ μαρτυρικοῦ Μαξπατᾶ τοῦ ἐκεῖσε συμβουλίου, ὅτι κατὰ σειρὰν ἐννέα χρόνους ἐλάμβανε χαρὰζοχάρτιον ἔχων καὶ Γεδέκιον καὶ ἀφοῦ ἡ διοικήσεις διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀποξενοῖ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα συγγενεῖς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, δὲν δύναμαι ἤδη νὰ πράξω :

Οὐδεμίαν ἀντικοινωνικὴν καὶ ἀντιχριστιανικὴν πράξιν, ὡς προβάλει θεωρῶ γενομένην ἐκ μέρους ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ καὶ ἀδίκως προσβάλλει με οὕτω ἀποτόμως, μᾶλλον δὲ φρονῶ, ὅ,τι τὰ κινήματα τῆς Ἐκλαμπρότητός τῆς, καὶ αἱ ἀθέμιτοι πράξεις τοῦ ἡγουμένου τοῦ Μοναστηρίου Βουλκάνου, ἰδοποιηθέντος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου τὰ ἱερατικά αὐτοῦ ἐνδύματα καὶ ἀποκομίσαντος αὐτὰ αὐτόθι εἰς Σμύρνην ἄνευ εἰδήσεως τινὸς καὶ ἐπανελθόντος πάλιν ἐκεῖσε εἰς ἄρπαγὴν καὶ τῆς χρηματικῆς του καταστάσεως, ἐτράχυναν τὴν ὑπόθεσιν, ὥστε λάβῃ μέρος καὶ ἡ διοικήσεις εἰσάγουσα ἤδη εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ μακαρίτου τοὺς κατὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικρατείαν διατελοῦντας ραγιαδες συγγενεῖς του.

Μένω δὲ ἀνεύθυνος καὶ ἀθῶος ἐπὶ πᾶσιν ὡς δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω μὴ μεθέξας τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίου οὐδὲ εἰς τὸ μικρὸν καὶ οὕτως ἡ ἐκ μέρους τοῦ Προξενείου ἐπικαλεσθησομένη σοβαρὰ διόρθωσις εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην θέλει μὲ ὑποβάλλει ἀποδεικνυομένης τῆς ἀληθείας πραγματικῆς.

Κατὰ χρέος δὲ ὡς προσκληθῆεις εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μου κατέγραψε τὴν εὐρεθεῖσαν περιουσίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τε ἐκεῖσε προκρίτων Χριστιανῶν καὶ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Μοναστηρίου Βουλκάνου.

Ἡ ἐπαπειλλομένη δὲ δημοσίευσις καὶ ἀνάπτυξις οὐδόλως ἐνοχοποιούσαμεν ἔχει ἀμφοτέρωθεν τὴν ἀμοιβαίότητα. Τὸ νὰ ζητῆ δὲ νὰ στείλω εἰς τὸ Προξενεῖον τὴν εὐρεθεῖσαν περιοσίαν τοῦ μακαρίτου, μετὰ τῆς καταγραφῆς αὐτῆς καὶ τῆς διαθήκης του, ὥστε οὕτω προληφθῆ πᾶν δυσάρεστον, τοῦτο οὐκ ἔπ' ἐμοί, ἐπειδὴ οὔτε ἐν χερσὶ μου εὐρίσκεται ἡ περιοσία τοῦ μακαρίτου, οὔτε δύναμαι νὰ πράξω τοῦτο ἄνευ τῆς γνώμης καὶ ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως, ὡς προσκρούων. Ὁ μακαρίτης διώρισε ἐπιτροπὸν του ἐν τῇ διαθήκῃ του τὸν τιμιώτατον Κύριον Κώνσταν, ἔχοντα ἐν χερσὶ του ἤδη καὶ τὴν περιοσίαν του, μεθ' οὗ δύναται νὰ συνεννοηθῶσι οἱ κληρονόμοι του πρὸς διενθέτησιν καὶ ἐκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ χρεῖα τοῦ ἐπαγγέλματός μου διατηρῶν ἀείποτε ἀποβλέπων εἰς τὴν εἰρήνην, ἀποφεύγων τὰς διενέξεις καὶ ἐπιθυμῶν τὴν φιλικὴν σχέσιν της, ἀλλὰ μὴ γνωρίζων τὴν μικρὰν παρεκτροπὴν μου δυσάρεστοῦμαι βλέπων ὅτι προσβάλλει με τοιοῦτοτρόπως, παρὰ χορδὴν γράφουσα καὶ ἐπαπειλοῦσα ὅτι θέλει βάλει με εἰς θέσιν ὥστε νὰ αἰσθανθῶ προσεχεῖς ἀλλὰ ματαίας τὰς σοβαρὰς συνεπείας τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ὑποθέτω ὅτι ἡ ἔκφρασις της αὕτη ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν χαρακτήρα της ἐπισύρει αὐτῇ κατηγορίαν.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναπτύξεώς μου καὶ ἀποκρίσεως, ἀπομακρύνων ἔμαντὸν πάσης εὐθύνης καὶ ἐνοχῆς ἀπονέμων αὐτῇ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς μου διατελῶν τῆς λίαν περισπουδάστου μου αὐτῆς ἐκλαμπρότητος.

Διάπτωρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης καὶ πρόθυμος εἰς τοὺς δρισμούς.

Ὁ Ἐφέσου Ἄνθιμος

Ἐν Μαγνησίᾳ τῇ κγ' Ἰανου(αρίου) αὐμῆ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 13/25 Ἰουνίου 1847 Σμύρνη

Ὁ Πρόξενος

(Τ.Σ)

Θ. Ξένος.

*

Λεπτομερεστέρᾳ μελέτῃ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μελέτην τοῦ Ἀρχείου τῆς Μονῆς τοῦ Βουλκάνου θὰ μᾶς γνωρίσῃ καλύτερον τὰ κατὰ τὴν εἰρημένην Μονήν.